

VELJKO VLAHOVIĆ NA OBISKU V VELENJU — V sredo, 15. septembra je član predsedstva ZKJ Veljko Vlahović v spremstvu sekretarja sekretariata CK ZKS Andreja Marinca in članice sekretariata Nade Jurkovič obiskal Velenje. (Poročilo objavljamo na 3. strani.)

KITAJSKA DELEGACIJA V GORENJU

Člani kitajske gospodarske delegacije. Prvi z leve je minister lahke industrije Chien Chi-Kuang

V petek, 10. septembra je obiskala tovarno gospodinj-ske opreme Gorenje kitajska gospodarska delegacija pod vodstvom ministra za

lahko industrijo Chien Chi-Kuanga. Goste je seznanil z razvojem podjetja in razkazal tovarniške objekte direktor za tehniške posle

Oskar Pistor. Kitajski gospodarstveniki so si z zanimanjem ogledali proizvodne obrate.

Preudarno o samoupravnem sporazumu

Člani družbenopolitičnih organizacij iz tovarne gospodinj-ske opreme Gorenje so na nedavnem skupnem sestanku pregledali proizvodne in gospodarske dosežke in razpravljali o osnutku samoupravnega sporazuma o osnovah in merilih za delitev dohodka in osebnih dohodkov.

Kot je na sestanku povedal generalni direktor Ivan Atelšek, je proizvodnja v tovarni gospodinj-ske opreme Gorenje otežkočena zaradi potreb tržišča in morajo zato delati ob sobotah, da bi zadostili zahtevam kupcev. Precejšen vpliv na večjih nenormalni proizvodni proces imajo dokaj neorganizirane produkcijske in tržne razmere v Jugoslaviji. Ker Gorenje sodeluje z mnogimi kooperanti, se ta pomanjkljivost pri njih še

bolj odraža. Nelikvidnost je nadaljnja težava, ki resno ogroža redno proizvodnjo. Gorenju so kupci dolžni 440 milijonov dinarjev, najbolj neredni plačniki pa so iz socialističnih republik Srbije, Bosne in Hercegovine, Makedonije in Črne gore. Da se bodo izognili nerednemu plačevanju, bodo v prihodnje svoje proizvode še v večji meri prodajali na tuja tržišča. Ze prihodnji mesec bo znašal mesečni izvoz 30 milijonov dinarjev.

V tovarni gospodinj-ske opreme Gorenje normalno izpolnjujejo planske naloge. Do konca avgusta je znašal bruto produkt 800 milijonov dinarjev, do konca leta pa se bo povzpela na milijardo 350 milijonov dinarjev. V priključenih tovarnah bodo dosegli še 35 milijonov. V osmih mesecih so v Gorenju proizvedli 852.189 raznih gospodinj-skih aparatov in so v vseh tovarnah močno povečali obseg proizvodnje. Tudi delovna storilnost je znatno porasla. Nova in izpopolnjena tehnologija v proizvodnem procesu terja mnogo manj časa pri izdelavi posameznih proizvodov. V Gorenju je zaposlenih 4.346 delavcev, v Severu 1.977 in tovarni Muta 866, skupaj zaposluje združena tovarna Gorenje 7.189 ljudi.

Dalje na 8. strani

ŠALEŠKI TRUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

24. sept. 1971 — Leto VII. 15 (146) — Cena 0,30 din — Poština plačana v gotovini

OSREDNJA PROSLAVA V VELENJU

Bliža se čas praznovanja našega občinskega praznika, ki ga slavimo v spomin na zgodovinski dogodek, ko so v noči od 7. na 8. oktober 1941. leta borci I. Štajerskega bataljona hrabro in uspešno napadli Soštanj in ga za nekaj ur osvobodili. Tako je bil Soštanj prvo osvobojeno mesto sredi okupiranega ozemlja.

Letos se v velenjski občini temeljito pripravljamo na praznovanje. Poleg številnih prireditvev bo osrednja proslava 9. oktobra ob 10. uri v Velenju na Titovem trgu. Tu bodo odkrili tudi veličasten spomenik narodnoosvobodilni borbi. S praznovanjem pa bomo začeli že pred tem. 2. oktobra ob 10. uri bodo v Velenju otvorili no-

vo vzgojno varstveno ustanovo, 7. oktobra dopoldne pa tretjo osnovno šolo. V Soštanju bo 8. oktobra ob 10. uri komemoracija pri spomeniku talcev, zatem pa bodo ob 11. uri predali svojemu namenu modernizirano cesto po Sentflorjanu. Popoldan ob 17. uri bodo v Velenju otvorili knjižnico in podelili Kajuhove nagrade in plakete.

JUGOBANKA

ekspozitura Celje, Titov trg 7

OBVEŠČA

da posluje vsak dan od 9. do 12. ure in od 13. do 17. ure, razen ob sobotah.

Ekspozitura opravlja hranilniško službo, vodi devizne in žiro račune občanov.

Poleg poslov deviznega in denarnega varčevanja nudi ekspozitura občanom tudi ostale usluge vezane na devizne posle, npr. prodajo deviz za privatna potovanja, odkup in prodajo čekov, odkup tujih valut, plačila in drugo.

Lastniki deviznih računov ali dinarskih hranilnih vlog odprtih pri Jugobanki, imajo možnost dobiti stanovanjske in potrošniške kredite.

JUGOBANKA,
ekspozitura
Celje, Titov trg 7

POVZETKI IZ RAZLAGANJ O SPREMENBAH USTAVE SRS, KI JIH JE IMEL V VELENJU ANTON BOLE, PREDSEDNIK REPUBLIŠKEGA GOSPODARSKEGA ZBORA

SODELUJMO PRI OBLIKOVANJU SLOVENSKE USTAVE

Socialistična zveza bo v naslednjih dneh organizirala v krajevnih skupnostih velenjske občine razgovore o spremembah ustavnih amandmajev slovenske ustave. Prvi razgovor je imel

Dva osnovna načela predstavljata tudi osnovno vodilo vseh dopolnil republiške ustave, to je samoupravni položaj delovnega človeka v načinu ustvarjanja pogojev za delo in način razpolaganja z rezultati dela na njegovem delovnem mestu, njegov položaj v združenem delu (od gospodarskih organizacij do bank) in v njegovem ožjem (krajevna skupnost in občina) ter širšem (republika, federacija) mestu bivanja. Druga izhodna točka, ki izhaja iz prve, je položaj republik do zveze, republik med seboj in kaj naj uresničujejo republike preko federacije do drugih republik glede na nov samoupravni položaj delovnega človeka v združenem delu in njegovem mestu prebivanja. Ti dve izhodni točki sta v dopolnilnih republiške ustave na zelo skoncentriran način izražene v XXV. amandmaju. To se pravi, da je ta amandma tisti iz katerega dejansko izhajajo vsi ostali. V njem so uresničena vsa načela, ki so izražena v zveznih dopolnilih.

SLOVENSKA REPUBLIKA SAMOUPRAVNA SOCIALISTIČNA SKUPNOST IN DRŽAVA

V XXV. amandmaju je v prvi točki republika Slovenija jasno opredeljena kot država, ki stoji na suverenosti slovenskega naroda. Razredno bistvo te države je samoupravljanje delovnega ljudstva v republiki Sloveniji. V ustavni komisiji so razpravljali ali bi se v XXV. dopolnilu dalo poudarka, da je Slovenija samoupravna socialistična skupnost in šele na drugo mesto postavilo Slovenijo, kot državo ali obratno. Pozneje je prevladala misel, da bi kazalo v sedanji fazi razvoja postaviti na prvo mesto to, da je slovenska republika država in samoupravna socialistična skupnost. Mi se le preko državne oblike vključujemo v federacijo, ki v bistvu predstavlja kot država delovnih ljudi in samoupravna socialistična skupnost eno organizirano celoto. Zato je prišlo v prvi točki XXV. amandmaja do tega, kar je sedaj v osnutku ustave napisano. Pri XXV. amandmaju so bile tudi dileme v tem, kako naj bo nacionalna struktura Slovenije izražena v ustavi. V ustavi je popolnoma enakopravno postavljen slovenski narod in dve manjšini, ki sta v Sloveniji zaokroženi, to sta italijanska in madžarska. V razpravi lahko pride do vprašanja, da bi tudi v slovenski ustavi omenili pripadnike ostalih narodov, ki živijo v Sloveniji. Ustavna komisija pa se je odločila za takšno formulacijo zato, ker na slovenskem ozemlju nikjer ne živijo pripadniki drugih jugoslovanskih narodov kot samostojna celota in pa ker mi poudarjamo samoupravno-socialistično skupnost, kjer se vsi delovni ljudje, ki prebivajo na ozemlju Slovenije, na popolnoma enak način, z enakimi pravicami in dolžnostmi

prejšnji četrtlet predsednik gospodarskega zbora skupščine SRS Anton Bole s člani občinskih družbenopolitičnih organizacij. Ker organizator široke razprave o ustavnih spremembah želi, vključuje v samoupravno socialistično skupnost Slovenije. Ostala vprašanja, ki so vezana na pripadnike drugih narodov, kot na primer jezik in šola, pa so urejeni z zakonodajo oziroma s posebnimi zakoni.

SAMOUPRAVLJANJE SE URESNIČUJE V ZDRUŽENEM DELU

Drugi sklop amandmajev so amandmaji od XXVI. do XXX., in v bistvu urejajo ekonomske odnose v celotni slovenski družbi. V njih se urejajo in uresničujejo samoupravljanje kot osnovni proizvodni odnos in samoupravljanje kot osnovni družbeni proizvodni odnos, ki se uresničuje v posameznih oblikah združenega dela. Iz osnutka dopolnil vidimo, da se je ustavna komisija odločila povzeti v sedanji fazi osnovna načela zveznih določil. To je storila v glavnem iz treh razlogov:

1. upoštevati moramo, da po zveznih ustavnih dopolnilih republika neposredno odgovarja za uresničevanje vseh teh načel, ki so zajeta v zvezni ustavi;
2. na principu istih načel urejajo svoje družbeno ekonomske odnose tudi vse ostale republike in pokrajine v Jugoslaviji, kar pomeni, da morajo biti ta osnovna načela in izhodišča v Jugoslaviji enotna;
3. na teh načelih in principih smo se zedinili, da živimo v jugoslovanski skupnosti.

V XXVI. amandmaju se v tretji točki samoupravne interesne skupnosti določajo po sedanjem ustavnem določilu kot pravne osebe. Do sedaj interesne skupnosti niso bile pravne osebe, niti na nivoju republike in občine, zato niso mogle, da uresničujejo vse tiste pravice, ki jih imajo kot samoupravne skupnosti. Zanimivo je ustavno določilo, ki je zajeto v 7. točki tega amandmaja. Tu gre za vprašanje, ki je prisotno tudi v velenjski občini, in sicer, da smo v republiški ustavi regulirali obvezno združevanje sredstev za tiste naloge, za katere republika smatra, da se morajo na področju Slovenije uresničiti in za katere se ocenjuje, da s pomočjo drugih oblik združevanja sredstev ne bi mogli uresničiti skupnih nalog, bodisi na področju gospodarstva ali na ostalih področjih. O tem je bilo veliko različnih mišljenj in pripomb in se je smatralo, da se s tem, ko bi obvezno združevanje sredstev za pisali v sami republiški ustavi, omejilo razpolagalne pravice kolektivov, oziroma združenega dela. Zato se je poskušalo najti takšno rešitev, ki bi obvezno združevanje zadržala na tisti potrebni minimum v naši republiki in se ga v proceduri postavi tako, da se obvezno združevanje sredstev ne bi preveč izkoriščalo. V osnutku ustave je zadeli tega napisano, da se lahko obvezno združujejo samo tista sredstva in za naloge, ki so s planom določene in morajo takšno zakonsko rešitev sprejeti večina v vseh zborskih skupščine. V 8.

da bi sleherni občan velenjske občine ustvarjalno sodeloval pri oblikovanju ustave SRS, objavljamo danes povzetke iz razlaganj Antona Bolela.

točki XXVI. amandmaja je navedeno obvezno združevanje sredstev za naloge, ki pomenijo sanacijo gospodarskih organizacij, kreditno pomoč, skratka, da gospodarske organizacije pridejo iz neugodne situacije. V 9. točki pa smo jasno opredelili davke in prispevke. Z ustavo je določeno, da so edino davki dohodki proračunov. Medtem, ko so vsi ostali dohodki prispevki za interese skupnosti in naloge splošnega značaja. Za te pa se mora odločiti ali republika ali občina.

VPLIV TERITORIALNIH SKUPNOSTI

Amandma XXVII. opredeljuje dve točki:

1. dejavnosti, ki so posebne pomena za delovno ljudstvo in zagotavlja skozi ustavnega določila vpliv teritorialne skupnosti in delovnih organizacij na te dejavnosti. S tem ustavnim določilom lahko republika ali občinske skupščine določijo tiste dejavnosti gospodarskega ali negospodarskega značaja, za katerega smatrajo, da so posebne pomena. Čim jih tako proglasimo, se njihov način upravljanja spremeni od ostalih gospodarskih organizacij v tem, da imajo teritorialne skupnosti poseben vpliv na te gospodarske organizacije.

2. S tem ustavnim določilom je dana ustavna pravica politično teritorialnim skupnostim, da same določijo tiste dejavnosti za katere menijo, da morajo to storiti kot dejavnosti posebnega družbenega pomena in si dejansko na ta način zagotovijo svoj vpliv v teh organizacijah.

Amandma XXVIII. je v celoti povzet iz zvezne ustave in obravnava kompleks združevanja v najširšem pomenu, to je združevanje dela, sredstev za skupna vlaganja itd. Opozoril bi rad na dve določili, ki jih je dodala republiška ustavna komisija. Osnovna misel je bila ta, da bi se v vseh oblikah združevanja in družbenega dogovarjanja bolj neposredno vključil delovni človek. S tem so dopolnili način odločanja o položaju in razvoju temeljne organizacije. Važno je tudi, da smo predpisali posebno obliko združevanja, to je združevanje v zbornice in da je takšno združevanje prostovoljno, če pa se pokaže potreba, se lahko z zakonom ustvari pravna osnova za obvezno združevanje v zbornice.

V XXIX. amandmaju so v bistvu povzeta načela zveznega XXIII. amandmaja. To je amandma, ki s svojimi določili ureja cel kompleks samoupravnega sporazumevanja in družbenega dogovarjanja. V 4. točki je določeno navedeno, da se lahko z republiškim zakonom predpiše kdaj naj začne postopek o obveznem samoupravnem sporazumevanju in o družbenem dogovarjanju, predvsem na področju delitve dohodka.

(Nadaljevanje na 3. strani)

ZA SREDNJIŠKIMI ŠOLAMI ŠE VIŠJE

Rudarski šolski center bo kmalu moral spremeniti svoje ime • Nekdaj povsem rudarska šola, je zadnja leta močno preokrenila svoje učno vzgojno poslanstvo • Zdaj v rudarskem šolskem centru ne usposabljaajo zgolj učence za rudarski poklic.

Na takšno preusmeritev je brez dvoma vplival razvoj industrije v velenjski občini in zainteresiranost gospodarstva, da bi imeli dovolj usposobljenega strokovnega kadra. Vodstvo šole je znalo prisluhniti potrebam in je ustanovilo poleg rudarskih šol še druge, ki izobražujejo zaenkrat najpotrebnejše profile. V izobraževalnem zavodu je letos v 48 oddelkih 1.100 učencev in 900 zaposlenih. Učenci se šola v treh poklicnih šolah za rudarje, električarje in kovinarje, in dveh tehniških šolah za rudarske in elektro tehnike. Prihodnji mesec, 4. oktobra, pa bodo začeli s poukom še v srednji nadzorniški rudarski šoli.

ZNANJE, KI GA RABI SOCIALISTIČNO GOSPODARSTVO

Naj postrežemo z zanimivo številko, da se je v zadnjih desetih letih v rudarskem šolskem centru strokovno usposobilo 2.269 učencev. To pa je precejšnja armada novih usposobljenih strokovnih delavcev, ki v podjetjih zavzemajo ključna delovna mesta. Absolventi tega izobraževalnega zavoda si med šolanjem niso pridobili zgolj teoretičnega in praktičnega znanja, ampak so si pridobili tudi drugih izkušenj. V šoli vedno prilagajajo strokovni del učenja z zahtevami kadrov, ki jih rabi socialistično gospodarstvo. Zato jih usposabljaajo tudi kot samoupravljalce.

Rudarski šolski center je zdaj usposobljena izobraževalna ustanova in vse bolj prerašča v center za vzgojo kadrov najrazličnejših profilov. Zahteve delovnih organizacij so vedno večje. Ze v šolskem letu 1972-73 bo pri velenjskem šolskem centru začela s poukom tehniška šola strojne stroke. Tovarna gospodinjstva opre-

me Gorenje se močno razvema za to šolo, ker nameravajo v prihodnjih letih vsa ključna mesta v proizvodnji zasesti s strojnimi tehnikami. Interes za to šolo pa kažejo tudi druge delovne organizacije v Saleški dolini kakor tudi na širšem področju.

SREDIŠČE ZA USPOSABLJANJE STROKOVNJAKOV

V rudarskem šolskem centru bodo organizirali tudi višje šole. Začeli bodo s prvo stopnjo, in sicer v šolskem letu 1973-74, na višji šoli elektro in strojne smeri. Razmišljajo še o redni srednji ekonomski šoli in o ustrezni obrtni šoli. Tako se bo v rudarskem šolskem centru v Velenju 1975. leta šolalo 2.000 učencev in študentov v 80 oddelkih. Redno zaposlenih pa bo 1.500 delavcev. Dejansko je rudarski šolski center že postal središče srednjega šolsva za širše področje. Ko bodo začeli še s stopenjskim študijem, bodo v Velenju, torej doma, usposabljali nove mlade strokovnjake. Teh pa velenjski industriji zelo primanjkuje. Narava šolanja zahteva, da šolski center tudi sam pridobi potrebne strokovnjake in pedagoge. Zdaj imajo pri njih vsi predavatelji zahtevano strokovno izobrazbo. V prihodnje bodo morali zaposliti več novih predavateljev za strokovne predmete — rudarske, strojne in elektro inženirje ter matematike in zgodovinarje. Ze dve leti zapored niso podelili vseh razpisanih štipendij, zato bodo morali iskati rešitve na drugačen način. Zavod počasi prehaja iz ozkih okvirjev suhoparnega strokovnega usposabljanja, zato ni naključje, marveč potreba, da bodo čez nekaj let dobili prve domače doktorje znanosti.

GIMNAZIJA K CENTRU

V rudarskem šolskem centru se pripravljajo, da bi v novem šolskem letu začela delovati v njihovem okviru tudi velenjska gimnazija. Republiška izobraževalna skupnost je namreč pripravila predlog, da naj se gimnazije, ki so na meji vpisa, vključijo v ustrezne šolske centre. Takšna združenja pa ima tudi več drugih prednosti — od racionalnega koriščenja predavateljev do koristnejšega trošenja sredstev. Kakšen status bo imela gimnazija, ko bo delovala v okviru rudarskega šolskega centra, še ne moremo zapisati, ker zaenkrat še niso stvari proučile.

Direktor rudarskega šolskega centra Ivo Jamnikar je, ko smo se pogovarjali o načrtih, ki jih že uresničujejo, opozoril na več težav s katerimi se srečujejo pri delu. Največja težava je pomanjkanje šolskih prostorov. Letos imajo popolnanski pouk v učilnicah velenjske gimnazije. Njihovo šolsko poslopje pa je zasedeno od 7. ure zjutraj do 21. ure zvečer. Zato se pripravljajo na gradnjo novega šolskega poslopja, ki bo enako kot sedanje.

Novo šolo, poleg nje bo tudi telovadnica, morajo zgraditi do začetka novega šolskega leta. Naložba bo veljala blizu 13 milijonov dinarjev. Šola nima lastnih sredstev, zato bo potrebno dve tretjini denarja zbrati v občini, ostalo pa bo zagotovila republiška izobraževalna skupnost.

Naj na koncu omenimo, da razvojni načrt rudarskega šolskega centra obstaja že od 1958. leta. Takrat je bil sicer večji poudarek na rudarskem šolanju, zadnja leta pa so ga prilagodili za potrebe celotnega gospodarstva.

V rudarskem šolskem centru posodobljaajo pouk. Pred nedavnim so uredili učilnico za poučevanje tujih jezikov. Naložba je veljala 13.000.000 din

Veljko Vlahović na obisku v Velenju

»VELENJE VODI NA PODROČJU

SAMOUPRAVLJANJA IN GOSPODARSTVA«

Član predsedstva ZKJ Veljko Vlahović je v spremstvu sekretarja sekretariata CK ZKS Andreja Marinca in članice sekretariata Nade Jurkovič obiskal Velenje v sredo, 15. septembra.

V dopoldanskih urah si je ogledal tovarno gospodinjstvo opreme Gorenje, kjer so ga pričakali predsednik velenjske občine Nestl Zgank, generalni direktor Ivan Atelšek, sekretar komiteja občinske konference ZKS Franc Korun in predstavniki samoupravnih organov ter družbenopolitičnih organizacij. Najprej je generalni direktor Ivan Atelšek seznanil gosta z razvojem in položajem podjetja. Zatem si je Veljko Vlahović ogledal obratne prostore in novi obrat družbene prehrane.

Po ogledu pa se je pogovarjal s predstavniki družbenopolitičnih in gospodarskih organizacij iz velenjske občine. Predvsem se je

zanimal za gospodarske dosežke in za razvoj samoupravnih odnosov, posebej pa še za uspehe rudnika lignita.

Veljko Vlahović je pohvalil močno gospodarsko rast velenjske občine in povedal, da občina vodi pred mnogimi mesti v Jugoslaviji na področju gospodarstva, samoupravljanja in komunalne uredenosti. Spregovoril je tudi o vlogi komune, ki si jo zamišlja, da bi morala biti takšna kot je bila Pariška komuna. Skozi komune bi morali samoupravljalci doseči višjo raven, zlasti zato, ker se na komuno namenja posredniška vloga in interesi posameznikov. Oboje pa bi moralo biti v prihodnjih letih

gospodarno. Po Vlahovičevih besedah bi morala ZK pri tem odigrati pomembnejšo vlogo.

Na Velenja je Veljko Vlahović odpotoval v Slovenj Gradec. Tu se je sešel z družbenopolitičnim akti-

vom, predstavniki gospodarstva in kulture. Gosta je pozdravil sekretar komiteja občinske konference ZK Ivan Bošnjak. Po razgovoru pa si je visoki gost ogledal razstavo Tedeuzsa Lapinskega in muzej NOB.

Kam so šli?

Učenci obeh osmih razredov osnovne šole Smartno ob Paki so se letos v glavnem odločili za tovarno gospodinjstvo opreme Gorenje. Ti učenci bodo tri leta obiskovali pouk v rudarskem šolskem centru, ker jih tu pripravljajo za potrebe tovarne Gorenje Velenje. Preseneča visoko število, saj je bilo sprejetih v uk kar 17 fantov, trije pa so se vključili že kot delavci v tovarno, med njimi eno dekle. V srednje šole se

je vpisalo 6 učenk in 2 učenca, kar je vsekakor malo. Razne druge poklice (obrt, trgovina, gostinstvo) si je izbralo osem učencev in učenk. Doma bodo zaenkrat ostali štirje, pa še ti čakajo na prosta mesta. Dva učenca sta se odločila za delo v proizvodnji.

Zanimivo je, da se je kar 40 odstotkov odločilo za tovarno Gorenje, večina kot učenci, drugi pa kar kot delavci v proizvodnji. Slednjič pač iz razloga, ker dosegajo že prve mesece prav lepe plače, ne pomislijo pa, da je vendarle boljše, da si človek najprej pridobi potrebno strokovno izobrazbo oziroma svoj poklic.

Z. K.

Veljko Vlahović s predsednikom občine Nestlom Zgankom (levo) in pomočnikom generalnega direktorja Gorenja Jožetom Herlahom

Po ogledu tovarniških obratov v Gorenju se je Veljko Vlahović pogovarjal s predstavniki družbenopolitičnih in gospodarskih organizacij iz velenjske občine

SODELUJMO PRI OBLIKOVANJU USTAVE

(Nadaljevanje z 2. strani)

ZASEBNO DELO V USTAVI

Amandma XXX, bo predmet najbolj občutljivih razprav na terenu. To so dejansko ustavna določila, ki urejajo področje zasebnega dela. Tu bi kazalo povedati osnovni politični pomen, zakaj smo zasebno delo kot kategorijo dela in delovne ljudi, ki na tem področju delajo, uvrstili v posebni amandma. Nekatera določila so prepisana iz zveznih amandmajev, ker morajo biti enotna za vso Jugoslavijo, druga pa so specifična za osnutek ustavnih dopolnil naše republike. V prvi točki smo posebej našli tiste dejavnosti, kjer naj se politično gradi in afirmira zasebno delo (gostinstvo, turizem). Obenem je na zaključku tega določila navedeno, da bodo z zakonom določena vsa ostala področja, ki v določilu niso našeta. V amandmaju so ta področja določeno navedena predvsem zato, da ustava utrdi in politično afirmira posamezne dejavnosti, ostale pa se naj uredi z zakonom. V 6. točki se ureja vprašanje zasebnega kmetijstva. Ze v republiški skupščini je bilo poudarjeno, da je to sicer korak naprej, vendar s tem določilom še ni v zadostni meri poudarjeno zasebno kmetijstvo. Zato bi bilo prav, da bi občani v široki razpravi k tej točki povedali svoje pripombe. V tej točki je tudi zelo poudarjeno, da je vsaka organizacija, kjer se kmet udeležuje s svojim delom in delovnimi sredstvi, popolnoma samostojna in samoupravna skupnost kmetov. Drugo dopolnilo pa je tisto, kjer se zasebni kmetovalec s svojimi delovnimi sredstvi in delom združuje z neko organizacijo npr. za drugo ali kombinatom. Iz obeh dopolnil pa sledi želja, da hočemo ustavno utrditi položaj našega kmeta, obenem pa z ustavo politično afirmirati združevanje kmeta v svoji organizaciji ali pa v drugi organizaciji z njegovim delom in delovnimi sredstvi.

s posebnim dopolnilom v republiški ustavi in sicer v XXVII. dopolnilu s tem, da se ustavno dopolnilo ne spušča v sam sistem planiranja, ampak samo na kratko opredeli njegov družbeni pomen. Nadaljnji element enotnega trga je narodna banka, oziroma monetarni sistem, ki je z republiškim dopolnilom urejen v XXXVIII. dopolnilu. V XXXIV. amandmaju se ureja področje družbenega knjigovodstva. Določila so prepisana iz zvezne ustave, ker mora biti organizacija in struktura dela družbenega knjigovodstva enotno urejena v vsej Jugoslaviji. V našo republiško spremembo smo vnesli določilo, da se poveča preventivna funkcija službe družbenega knjigovodstva.

MOČNEJŠA PODPORA KRAJEVNIM SKUPNOSTIM

Amandma XXXVI. ureja interese delovnih ljudi v krajevni skupnosti. V ustavnih dopolnilih, ki zadevajo gmotno osnovo krajevnih skupnosti vidimo, da materialna osnova stoni na petih vrstah dohodkov, in sicer: neposredni prispevki občanov, del dohodka, ki ga odstopajo delovne organizacije, ki so prisotne na območju krajevnih skupnosti, prispevek tistih delovnih organizacij, ki niso na območju krajevnih skupnosti, ampak njihovi zaposleni tu živijo, dohodki od davkov in taks, ki jih občina odstopi krajevni skupnosti in pa sredstva iz občinskih proračunov, namenjena krajevnim skupnostim. Dobro bi bilo, da bi v razpravi občani s svojimi idejami podkrepili in dopolnili nove oblike, ki se sedaj ustavno pravno utrjujejo.

Zadnja skupina amandmajev so tisti, ki urejajo funkcijo same republike. Tu je še vedno odprto vprašanje, kako se naj realizira zakonodajna funkcija republike. Opozoriti moram na tri stvari:

1. na družbeni odnos na relaciji občina — republika. V ustavnih določilih je napisano na katerih področjih je republiški zakon popolnoma samostojen;

2. drugo področje je, kjer se z republiškim zakonom prepuščajo pristojnosti občinam;

3. in tretje področje, kjer republiški zakon postavlja samo načela. Ta načela pa se konkretizirajo z odloki občinskih skupščin.

V amandmaju XXXIX. je obdelano sodelovanje z drugimi republikami, amandmaju XL. sodelovanje z drugimi republikami prek federacije, v amandmaju XLI se ureja in kakšen način se izvolijo predstavniki naše republike in kakšne so njihove naloge, v XLII. amandmaju pa so postavljeni ustavno pravni temelji za organizacijo in za vodenje splošnega ljudskega odpora.

Amandma XLV. in XLVI. urejata z ustavnimi določili organizacijo skupščine in izvršnega sveta, oziroma odnos tega do skupščine.

Poudariti je potrebno, da so nekatera področja ostala nerešena še do takrat, ko bomo ustavna dopolnila razčistili v drugi fazi. To je kompleks sodstva, komunalnega sistema, konstituiranja same republike Slovenije in izvršnega sveta. Vse te spremembe pa bomo dopolnili leta 1973.

Opomba: Objavljeni povzetki iz razlaganj Antona Boleta niso avtorizirani.

ŠMARČANI MNOGO BEREJO

Na območju pošte Smartno ob Paki, ki obsega krajevno skupnost Smartno ob Paki in Letuš, ljudje radi berejo. Na tem področju živi približno 2.700 ljudi, ki prejemajo naslednje število dnevnikov: 87 izvodov Dela, 75 izvodov Večera in 10 izvodov Ljubljanskega dnevnika.

Prejemajo tudi 974 izvodov tednikov, med njimi: Kmečkega glasa 160, TT 70, Stopa 70 in Tovariša 40 izvodov.

Štirinajst dnevnikov prihaja med ljudi nekaj več kot 330 izvodov, saj je samo Šaleškega rudarja nad 300 izvodov. Štirinajst dnevnikov naši razgledi pa naročajo le trije — šolsko vodstvo, nek ekonomist in učiteljica iz Letuša. Presenetljivo malo za list, ki obravnava gospodarska, kulturna in politična vprašanja in za katerega velja, da je list naše inteligence.

V Smartno ob Paki prihaja tudi 216 izvodov mesečnikov, od tega odpade na Našo ženo kar 91 izvodov.

Gornje številke ne upoštevajo Prosvetnega delavca in Komunista ter še nekaj drugih revij, med njimi tudi srbohrvaških.

V splošnem pa lahko trdimo, da tukajšnji ljudje radi berejo in so včasih bolj na tekočem o vsem, kar se dogaja, kot marsikdo, ki bi moral biti — po svoji družbeni ali službeni dolžnosti.

Vaši prispevki

za

ODGOVORA NA SESTAVEK:

NEPRIMERNO RAVNANJE MILIČNIKA

V vašem časniku je bilo na 4. strani dne 10. septembra objavljeno pismo »Neprimerno ravnanje miličnikov«. V sestavku so šoštanjski taborniki podrobno opisali nepravilno ravnanje miličnika Franca Cerčka proti Dušanu de Costu. Zaradi tega dejanja smo predlagali disciplinskemu sodišču, da takoj uvede disciplinski postopek zoper miličnika.

Ne moremo pa se strinjati z uredništvom Saleškega rudarja, ki je pismo objavilo pod naslovom »neprimerno ravnanje miličnikov«, saj je iz vsebine razvidno, da je nepravilno ravnanje posameznika na vse miličnike ni umestno, ne v tem kakor tudi v drugih podobnih primerih. Ni naš namen, da bi nepravilnosti zagovarjali. Ravno nasprotno — odkrivamo jih in zoper nje ukrepamo v okviru svojih pristojnosti. Tako bomo ravnali tudi vnaprej.

POSTAJA MILICE
VELENJE

Odgovor na objavljeno pismo šoštanjskih tabornikov pa je poslal tudi Franc Cerček iz Prešernove 10, Velenje.

V zvezi z objavljenim pismom »Nepravilno ravnanje miličnikov« moram tudi sam napisati nekaj pripomb, s katerimi se nočem zagovarjati, temveč le objasniti svoj postopek, ki sem ga imel 29. avgusta na Kidričevi cesti v Velenju do tovariša de Costa in ne do taborniškega odreda Pustega gradu iz Šoštanja.

Ze več let sem v vrstah delavcev javne varnosti in sem služboval tudi v drugih večjih mestih kot je Velenje. Nikjer nisem opazil, da bi posamezni mlajši občani kršili javni red in mir v tolikšni meri kot ga zadnje mesece v Velenju. Napisal bi lahko nešteto primerov, vendar danes to ni moj cilj, ker hočem pojasniti le primer, ki ga je opisal tovariš de Costa, član

taborniškega odreda Pustega gradu iz Šoštanja.

Občani, ki hodijo v kino na Kidričevi cesti, vedo da je edini parkirni prostor za avtomobile v križišču Koroške in Kidričeve ceste, kakor tudi del pločnika za pešce, pod vrbo ob Kidričevi cesti. Tudi miličniki postavljamo službena vozila na to mesto, kjer najmanj oviramo promet. Ta del pločnika je širok 9 metrov in je dovolj prostora za osebne avtomobile, kakor tudi za pešce, ki prihajajo iz stare vasi. Enako imajo potniki za lokalni avtobus dovolj prostora. Na tem delu pločnika ni avtobusna postaja, temveč na nasprotni strani ob Koroški cesti. Zato nobeden avtomobil, parkiran na tem kraju, ne ovira pešcev.

Tovariš de Costa, in tudi drugi prisotni, tega večera s svojim dejanjem niso ščitili varnost pešcev, marveč so hoteli kljubovati delavcu milice. Pri kontroli prometa večkrat stojim na tem pločniku in sem se vedno umaknil vozniku, ki je parkiral tu vozilo, zato bi lahko enako storili tudi taborniki.

Naj omenim, da so zadnje čase mlajše skupine v Velenju in Pesju napadle več občianov. Primerov sedaj ne bom našteval, lahko jih povedo sami občani, ki so bili prizadeti in dodajo kasneje k mojemu odgovoru. Večkrat sem bil tudi kot občan na raznih krajih izzvan od mlajših občianov in so mi celo poškodovali avtomobil. Vendar tega nisem hotel posploševati, kot je sedaj storil tovariš de Costa.

Želim, da bi v prihodnje občani pisali o dobrih lastnostih delavcev milice in da bi nam pomagali pri vzdrževanju javnega reda. Sem človek in vedno želim, da bi bil dober z občani, vendar je to z mlajšimi zelo težko doseči. Tudi odgovorni naj malo razmišljajo o dejanjih mlajših in potem gotovo ne bo treba opisovati teh in podobnih primerov v časnikih.

Vaša vprašanja na pravi naslov

Tržnica v Šoštanju in šport v Velenju

Za tiste, ki ste zadnjič morda prezrli našo napoved in vabilo za sodelovanje, naj še enkrat ponovimo za kaj gre. Od vas, dragi bralci, pričakujemo stvarnih vprašanj iz vašega življenja, okolja, kolektiva, šole... Potrebno je le, da preko nas vprašujete najodgovornejše ljudi v občini, krajevni skupnosti, delovni organizaciji, skratka vse, za katere menite, da bi na vaše vprašanje mogli odgovoriti. Vprašajte tako, da boste vplivali na odpravljanje napak, na nadaljnji razvoj občine, postanite akter pri soodločanju.

Z vašim vprašanjem, ki ga boste morda naslovlili na predsednika občine, sekretarja komiteja ZK, predsednika SZDL ali sindikata, direktorja, obratovodja in druge, bomo odšli k njim in z odgovorom seznanili širši krog občianov, naše bralce.

To je bila naša napoved. Zdaj pa se je vaše sodelovanje že začelo. Komaj smo napovedali novo rubriko »vaša vprašanja na pravi naslov«, smo v uredništvo že dobili prvi pismi.

V pismu, na koncu katerega je podpisano pet šoštanjsčanov, načenjajo vprašanje tržnice v mestu. Pravijo, da je sedanjí tržni prostor neprimerno in neurejen. Od predsednika krajevné skupnosti Ivana Gošnika terjajo pojasnilo, zakaj v Šoštanju ni spodobnejše tržnice.

Po telefonu smo se pogovarjali z Ivanom Gošnikom in zvedeli naslednje:

Pred časom je bila tržnica za gostiščem Kajuhov dom. Ker lokacija ni bila primerna, in je ovirala promet, so tržnico premestili na Prešernov trg. Tovariš Gošnik je pojasnil, da je sedanjí tržnica na primeren kraju in je ne bodo prestavili, čeprav ni na najbolj vidnem mestu. Krajevna skupnost bo drugo leto namestila prodajne mize, prostor pa ne nameravajo pokriti. Tržnica v Šoštanju je slabo obiskana in tudi ponudba je majhna. Zato se ne izplača urediti večjega in pokritega tržnega prostora, je povedal Ivan Gošnik.

Drugo vprašanje je mlajši bralec I. T. iz Velenja naslovlil na Rudija Ževarta predsednika občinske zveze za telesno kulturo. Vprašuje kako rešiti v Velenju probleme športa?

Rudi Ževart je dal takole pojasnilo:

— Društvo Partizan-Rudar že nekaj let nima predsednika. Vodstvo si po svoje prizadeva voditi društvo v okviru možnosti, ki pa ne morejo peljati k napredku športnih panog v sklopu društva.

V društvu obstajajo naslednje sekcije — rokomet (člani, mladinci),

košarka (člani), judo, dviganje uteži, smučanje (skoki).

Neurejene razmere v društvu se odražajo tudi v omenjenih sekcijah, kjer vso delo sloni na posameznikih, ki pa ne morejo uspešno reševati težav s katerimi se srečujejo.

Poleg društva »Partizan-Rudar« pa delujejo v Velenju še kotalkarsko drsalni klub Rudar, nogometni klub Rudar, atletski klub, smučarski klub; v okviru TGO Gorenje pa še rokometni klub (ženske), karate, hokejski in odbojcarski klubi. Tudi ti klubi vsak po svoje rešujejo finančne, kadrovske in druge probleme.

Ob vsem tem se postavlja vprašanje o potrebi in koristnosti dvanajstih različnih športnih panog v Velenju. Ali smo zmožni financirati vso to dejavnost z 270 tisoč dinarji, ki jih za telesno kulturo daje sklad za društveno dejavnost pri občinski konferenci SZDL? Ali imamo dovolj objektov za vse te dejavnosti?

Sport naj ne bo samemu sebi namen ali posameznim entuziastom. Zato je nesmiselno ustanavljati športne klube, ki nimajo za to objektov, strokovnega kadra, zahtevanih precejšnjih denarnih sredstev (hokej!). Izhajati moramo iz široke osnove šolskih športnih društev in društvene organizacije (klubi) naj bodo nadaljevanje teh dejavnosti. Tu mislim predvsem športne panoge atletiko, smučanje, plavanje, športne igre in gimnastiko. Šole in klubi morajo najti tesno sodelovanje, tako v strokovnem kadru, koriščenju športnih objektov, usmerjanju nadarjenih mladih športnikov in nenazadnje v vzgoji športnikov. Klubi si bodo tako lahko v SSD na osnovnih šolah, gimnaziji in na RŠC vzgajali mlade in nadarjene športnike.

Nedvomno smo najbolj zainteresirani za take zvrsti športne aktivnosti, ki se naučimo v šoli, nadaljujemo kot tekmovalni šport v športnih organizacijah in kasneje lahko koristimo v obliki športne rekreacije. Ko bomo dosegli to, bomo lahko govorili o množični športni aktivnosti, ki je potrebna za zdravo rast mladih, boljše delovne storilnosti, obrambno sposobnost in za zdrav način življenja.

In rešitev?

Za skupno mizo se bo potrebno pogovoriti o nadaljnji politiki usmerjanja telesne vzgoje, športa in rekreacije v mestu Velenju z vsemi, ki so zainteresirani za nadaljnji uspešnejši razvoj te pomembne družbene dejavnosti.

OBVESTILO VOZNIKOM MOTORNIH VOZIL

V republiškem zakonu o varnosti cestnega prometa (objavljen je bil v Uradnem listu SRS, št. 17/71) so nekatere nove določbe, ki do sedaj niso bile obvezne za lastnike motornih vozil.

Določba 53. člena tega zakona, ki velja od 20. junija 1971 dalje, zahteva, da mora lastnik motornega in priklopnega vozila odjaviti pri občinskem organu, ki je pristojen za registracijo svoje registrirano vozilo

• če ni zahteval v predpisanem roku podaljšanja veljavnosti prometnega dovoljenja,

• če spremeni stalno prebivališče oziroma premesti svoj sedež iz ene v drugo občino,

• če je vozilo uničeno, odpisano ali odsvojeno (prodano).

Odjavo mora lastnik oziroma imetnik pravice uporabe motornega in priklopnega vozila vložiti v 15 dneh, ko so nastopile zgornje določbe.

Ce teh obveznosti ne izvrši je delovna ali druga organizacija lahko kaznovana od 100 do 10.000 dinarjev, z denarno kaznijo od 30 do 300 dinarjev pa se kaznuje lastnik motornega ali priklopnega vozila, če v predpisanem roku tega ne odjavi.

V 13. členu republiškega zakona o varnosti cestnega prometa je predpisano, da sme v cestnem prometu voziti kolo s pomožnim motorjem (ponny expres) kdor je star najmanj 14 let in ima potrdilo, da pozna predpise o varnosti cestnega prometa. Natančnejše predpise o organizaciji in načinu izpitov bo izdal republiški sekretariat za notranje zadeve.

Ker nastopajo pri registraciji motornih in priklopnih vozil težave s tem, da lastniki oziroma imetniki pravice uporabe motornih vozil ne predložijo pravočasno zahtevke za podaljšanje veljavnosti prometnega dovoljenja ali ne javljajo sprememb, ki so nastale z odtujitvijo vozila, prosimo vse, da se v prihodnje dosledneje ravnajo v skladu s predpisi.

Oddelek za občno upravo
Skupščine občine Velenje

TOVARNA USNJA ŠOŠTANJ

objavlja naslednji prosti delovni mesti

1. vodja razvoja konfekcije
2. knjigovodja prometnega davka

Pogoji:

- pod 1. STUGS — prednost imajo kandidati s prakso galanterijske konfekcije
- pod 2. ekonomska srednja šola

Za objavljeni delovni mesti je predpisano trimesečno poskusno delo.

Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

Prošnje sprejema odbor za zaposlovanje.

Gostinsko podjetje

KAJUHOV DOM

Šoštanj

sprejme takoj

več natakarijev
— natakarije
snažilke in
vzdrževalca
naprav in
opreme

Nastop službe takoj ali po dogovoru. Osební dohodki po pravilniku podjetja. Interesenti naj se javijo pisмено ali osebno v upravi podjetja.

OBVESTILO SMUČARJEM

Smučarski klub Velenje obvešča člane, da namerava v letošnjem letu uvesti enotne smučarske kape in kombinezone.

Kombinezoni bi bili dvodelni — model »Mack Gregory«, izdelek tovarne »Toper« iz Celja in dostopni za naše člane po znatno nižjih cenah.

Vsi člani, predvsem pa tekmovalci, ki bi želeli imeti tak kombinezon in kapo, naj oddajo prijavo, v kateri navedejo svojo starost, tovarišu Ivanu Gabru na občini.

POPOTNI VTISI VIKTORJA KOJCA

ZA PARIZOM
ŠE SARAJEVO (2)

Vsekakor ni lahko zapustiti izredno razgibano prestolno mesto, kakršno je Beograd, ki skriva v svojih neдрjih zanimivosti nekdanje turške trdnjave in vpliva sosednjega avstro-ogrškega Zemuna. Brez dvoma je pristnost večstoletnega suženjstva zavirala razvoj najbolj oddaljene izpostave Otomanskega cesarstva, ki se zlepa ni hotelo odreči strateško pomembnega mesta.

Se in še bi človek odkrival zanimivosti posebno v bohemski Skadarliji, ki je ohranjena v prvobitni podobi z majhnimi gostišči, kjer so se sestajali v znamenitih kavarnah Dva jelena in Tri šešira priznani in nepriznani srbski kulturniki — slikarji, igralci, književniki in pesniki, ki so po prečutih nočeh kolovratili domov po ne preveč gladki kaldrmi (cesti). Danes je Skadarlija atrakcija in predvsem zbirališče študentske mladine ter tujcev, ki tukaj uživajo razne specialitete srbske in napol orientalske kuhinje. Mamljive vonjave jedil se mešajo z nostalgčno melodijo dunajskih valčkov, ki jih petičnemu tujcu po želji zaigra godalni trio. Videl sem Amerikanca, ki je natakarku dal več napičnin, kakor je znesel račun za večerjo njegove družine. Srečala sva se v vojnem muzeju, kjer se ni mogel načuditi verni kopiji znamenite Cele kule iz Niša. Zal čuvaj ni znal angleško, nakar je poizkusil z nemščino. Kolikor je bilo v moji moči, sem mu skušal opisati nastanek tega edinstvenega spomenika na svetu in Amerikanec me je za prijaznost povabil na večerjo. V pogovoru z njegovo ženo, ki je kiparka, sem zvedel o našem Meštroviču več kot bi pričakoval od bogate turistke, ki se poleg različnih ogrevala še posebej za našo likovno umetnost, katero je cenila predvsem po velikem kiparju Meštroviču, ki je tudi v ZDA napravil celo serijo monumentalnih spomenikov.

Morda bi se pogovor zavlekel pozno v noč, toda moral sem v posteljo, kajti naslednji dan me je čakala naporna vožnja do Titovih Užic. Ko sem zjutraj prišel na postajo, ki so ji dnevi šteti, saj je stara že blizu sto let in ne ustreza več sodobnemu prometu, sem na pročelju zagledal veliki transparent, ki opozarja na vpis posojila za progno Beograd—Bar. Imel sem čast, da sem se peljal po prvem narejenem odseku te proge do Valjeva. Dveurna vožnja po jutranjem hladu med šumadijskimi griči je bila užitek, še posebej zato, ker smo se peljali mimo številnih dreves, ki so se upogibala pod izredno težo obilnega pridelka sliv. Nova postaja v Valjevu je dobesedno vkopana v zemljo in na zunanji daje vtis nekakšnega skladišča. Sonce je že neusmiljeno žgalo, ko sem jo s potovalko mahal v pol ure

oddaljeno mesto, kajti lokalni avtobus mi je usel zaradi zijaanja cunave postaje. K sreči sem se na cesti malo podvizal in do hotel brhko Sumadanko, ki sem ji delal družbo do prve gostilne. Da je Valjevo razvitečno in dolgotrajno mesto so mi povedali že jantje, ki so tukaj nekod služili vojake. Mene je zanimal predvsem muzej in galerija, ki je namescena v nekdanji stavbi turskega bega. Zal niso vse slike vredne, da visijo na zidu, kar mi je potrdil tudi upravnik muzeja, ki ima za dodatek na skrbi še galerijo. Muzej, predvsem NOB odedek, je izredno lepo aranžiran in bogat. Zanimivo je, da se je v okolici Valjeva tovariš Tito leta 1941 prvič srečal s partizani, ko je odšel iz okupiranega Beograda. Znano je, da je v Beli cerkvi leta 1941 počila prva partizanska puška v rokah Zikice Jovanovića-Spanca, ki ima v Valjevu lep spomenik. Nasploh je v srbskih mestih dosti več spomenikov kot pri nas. Zal pa je res, da okolje ni vedno najbolje vzdrževano. Skoraj v vsakem mestu so tudi male fontane z bazenčki, v katerih pa je videti vso mogočo navlako in odpadke, tako da so bazeni podobni za večerjo njegove družine. Srečala sva se v vojnem muzeju, kjer se ni mogel načuditi verni kopiji znamenite Cele kule iz Niša. Zal čuvaj ni znal angleško, nakar je poizkusil z nemščino. Kolikor je bilo v moji moči, sem mu skušal opisati nastanek tega edinstvenega spomenika na svetu in Amerikanec me je za prijaznost povabil na večerjo. V pogovoru z njegovo ženo, ki je kiparka, sem zvedel o našem Meštroviču več kot bi pričakoval od bogate turistke, ki se poleg različnih ogrevala še posebej za našo likovno umetnost, katero je cenila predvsem po velikem kiparju Meštroviču, ki je tudi v ZDA napravil celo serijo monumentalnih spomenikov.

V središču mesta, poleg novega modernega hotela, so hiteli urejevati veliko ploščad, na kateri so, kot sem izvedel iz časopisov, 12. septembra odkrili impozanten spomenik domačinu Dragojlu Dudiću — prvemu predsedniku narodnoosvobodilnega odpora Srbije, ki je padel 29. novembra 1941 na Zlatiboru. Zdi se mi, da so si številne stavbe soliterov, kakor pravijo v Srbiji nebotičnikom, tako podobne, da na človeka vplivajo kar nekam dolgočasno. V starem delu mesta sem si ogledal starinsko, a izredno lepo poslopje gimnazije in že prej omenjeni muzej. Tako pred gimnazijo, kot pred muzejem, je več doprskih kipov zaslužnih Vavljevčanov. Okrog poldne sem se odpravil na vrt bližnje restavracije, kjer pa sem komaj dobil mesto za kosilo. Vrli Valjevčani imajo vsako soboto dopoldne in ob nedeljah popoldne na vrtu restavracije nekakšne denarne tombole. To je bila zame novost, ki je nisem še nikjer videl. Po kosilu sem si ogledal še prostorni vašar (sejem), nato pa sem se odpravil na avtobusno postajo, da si zagotovim mesto do precej oddaljenih Užic. Poznavalci razmer so me seznanili, da verjetno ne bom dobil mesta v beograjskem avtobusu, ki pelje enakrat na dan delka sliv. Nova postaja v Užicah v Sarajevo in se najraje zadovoljim z lokalnim prevozom do Kosjerića, manjšega mesta, od tam pa naj poskušam dobiti nadaljnjo zvezo do Užic.

Avtobusi na progi Beograd—Titovo Užice žal ne peljejo skozi Valjevo, ampak 40 km mimo po Ibarski magistrali. V Srbiji je tak sistem, da na začetni postaji v avtobusu ne moreš dobiti karte, ker ni sprevodnikov, saj se avto med večurno vožnjo ustavi samo enkrat ali dvakrat. Ko sem šoferja končno te pregovoril, da me je brez karte spustil na avtobus, češ, da ne poznam tukajšnjih razmer, mi je v nabitem avtobusu »zrihtal« se sedež poleg zabavne študentke, ki se nikoli ni bila v Sloveniji. No kaj sem mogel drugega, kot da sem jo povabil v Slovenijo in v Soštanj, saj mi je vso pot delala družbo in me informirala o raznih zanimivostih, mimo katerih smo se vozili. Mimogrede naj omenim še na v bližini Valjeva visoki planoti nastajajoč planinski rekreacijski center Divči bare, kjer so bili na montaži stavbnega pohištva tudi delavci soštanske Lesne. Se sreča, da sem deklico povabil v Soštanj med vožnjo, kajti v Kosjeriću, kamor smo prispeli že v večernem mraku, ni bilo časa, ker so jo že čakali kar trije postavniki fantje. Za vsak slučaj sva se poslovila že v avtobusu — »da ne objašnjavam« mi je še dejala. Nato pa vsa razigrana odšla s fanti k skupini, ki je na trgu plesala kolo. Bila je namreč sobota zvečer in kdo bi jim zametil, če se je kolo razvleklo tudi po ploščadi avtobusne postaje, ki je dejansko kar na sredini ceste. Prihod avtobusa čakajo nekako tako, kakor na osamljenem otoku v Dalmaciji ladjo.

No, kmalu sem se spet vkrcal na avtobus za Titovo Užice in opazoval delo na trasi železniške proge Beograd—Bar. Naenkrat me je vrglo s sedeža naprej, ker smo se na ozki cesti in še na ovinku srečali s tovornjakom, ki je na avtobusu razbil stransko luč in ogledalo. Šoferja sta se temperamentno južnjaško vsaj pol ure prerekala kdo je kriv, potniki pa so najmanj tako zavzeto pomagali, kakor da se stvar tiče vsakega izmed njih. Po kratkem postanku v Užiški Požegi smo se pozno zvečer pripeljali v Titovo Užice, kjer sem se nastanil kar v prvem hotelu. Ker sem bil zelo utrujen, se žal nisem oziral na kategorijo Palas hotela, kar pa sem kasneje pri plačilu sobe skoraj malce obžaloval...

(Se nadaljuje)

Vaš
prijateljŠALEŠKI
RUDARVELENJSKI GRAD
VČERAJ,
DANES, JUTRI

Čeprav zgodovina velenjskega gradu še ni bila znanstveno obdelana, imamo na voljo nekaj podatkov. Štajerski leksikograf Janisch pravi: «... Grad sam, ki ga obdaja močno, z bršljanom poraslo obodno zidovje, tvori nepravilen pravokotnik. Je masivna, starodavna, na skalo postavljena stavba s klafro debelimi zidovi, dve nadstropji visoko. Čeprav je že hudo star, je dobro ohranjen. V obodnem zidovju so trije okroglo grajeni stražni ali obrambni stolpi, opremljeni z majhnim, komaj 1—2 čevljava velikimi okenci, ki so služila za obrambo...»

Pustimo starega zgodovinarja, ki s pravim navdušenjem opisuje lepo, mogočno in trdno grajeno stavbo.

Kdaj je grad nastal, žal ne moremo točno ugotoviti. Prvič se omenja v listini iz leta 1275, čeprav ni dvoma, da je po izvoru še starejši. Stoletja so tekla in lastniki so se menjavali. Grajsko obzidje so naskakovali celjski najemniki, turska krčdela ter uporni kmetje. Grad pa je ostal na svoji skali nad naseljem, katero je raslo ter preraslo v pravno mesto. Grad je ostal kot priča davnih časov...

Ker je izgubil svoj prvotni pomen, so se velenjski rudarji odločili, da bodo v njem uredili svoj muzej. Zato so pred 15 leti začeli z obnovo gradu ter zbiranjem predmetov za muzejsko zbirko. «Hraniti pričevanja preteklosti za sodobnost in prihodnost je isto kot imeti svoje korenine», potrjevati svojo identiteto. Vsaka doba spoznava sebe tudi skozi preteklost. Zato so muzejske in galerijske dejavnosti med kulturnimi narodi nepogrešljiva sestavina omike, so žarišča vzgoje, znanosti in novih spoznanj, da o novodobni kulturnoturistični vlogi niti ne govorimo. (Iz slovenskega kulturnega programa).

Velenjski grad je z otvoritvijo premogarske zbirke, zbirke narodnoosvobodilne borbe in delavskega gibanja ter stalno razstavo ma-

nih predmetov lahko tudi ogledal v stalnih zbirkah.

Gotovo pa je, da mora muzej, razen stalnih, že razstavljenih zbirk, nuditi obiskovalcem tudi manjše občasne razstave. Čeprav je muzej tudi že do sedaj pripravil tovrstne razstave, bi v prihodnje kazalo pripraviti še več občasnih razstav. Saj je zanimanje obiskovalcev opravičilo to dejavnost. Če si je v preteklih petih letih ogledalo več kot 2.800 obiskovalcev, 8 občasnih razstav, vidimo, da so občasne razstave pritegnile v muzej kar lepo število ljudi.

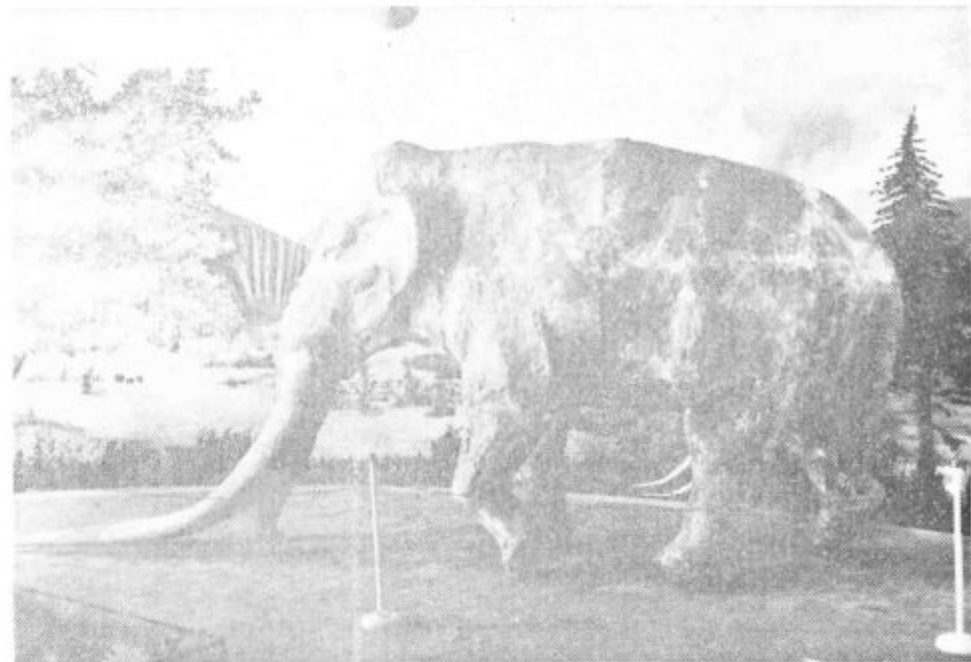
Ne smemo prezreti tudi rekreacijsko izletniški pomen celotnega grajskega kompleksa. Saj grad s široko okolico nudi izredno lepo možnost domačim in tujim izletnikom, ki se želijo oddahniti od mestnega vrveža. Prelep razgled, sveži zrak ter prirodno okolje v neposredni bližini mesta, postaja prava redkost. Prav gotovo pa bi bilo potrebno storiti še to in ono, da bi se vse številnejši izletniki počutili še bolje.

Načrtov za prihodnost je veliko. Vseh verjetno ne bo mogoč uresničiti, vsaj ne takoj. Potrebno pa bo temeljito razmisliti in pretehtati ter posamezne zamisli postopno uresničiti.

Prav gotovo bi vsi želeli izvedeti kaj več o prvih ljudeh, ki so pred tisočletji prebivali tod, o Rimljanih, o graščakih, ki so s trdno roko delili pravico tlačanom naše doline, o naših dedih, ki so odhajali na razna bojišča, borili se za cesarja, o nastanku in razvoju novega Velenja in še in še.

Da pa bi uresničili vse to, ali vsaj del tega, potrebujemo pomoč vseh občanov in delovnih organizacij.

Jurij Jug

Mastodont, razstavljen v velenjskem gradu

Proti kiču

V VELENJSKIH STANOVANJH VEDNO VEČ UMETNIN

Z razvojem novega Velenja se je razvijala tudi kulturna dejavnost. Brez dvoma je likovna umetnost v Saleški dolini dobila svoje mesto. Precejšnje število likovnih razstav je razvilo borbo proti vsidranemu kiču, ki vse bolj odstopa mesto pravi umetnosti in naša stanovanja v mnogih primerih že predstavljajo male likovne razstave, ki delujejo konstruktivno v splošni estetski vzgoji našega mladega mesta.

Pionir te estetske vzgoje je bil velenjski rudnik, ki je v delavskem klubu uredil skromen, vendar zelo koristen razstaveni prostor. Ta razstaveni prostor je bil vseskozi dobro izkoriščen, saj je bilo v zadnjih devetih letih preko sto razstav. Svoja dela so razstavljal umetniki iz Slovenije in tudi iz zamejstva. Samo v času od 1967. leta je bilo v tem prostoru 25 likovnih razstav. Med njimi so razstavljal mnogi akademski slikarji, ki v slovenski likovni umetnosti spadajo med najboljše. To so France Godec, Miha Maleš, Daniel Fugger, Milan Batista, Marjan Belec, Janez Černič, Ivo Šubič, Dora Plestenjak, France Slana, Ljubo Ravnikar, Tomo Kopitar, Milan Lorenčak, Goce Kaljazičinski in domačin Lojze Zavolovšek. Poleg omenjenih akademskih slikarjev so v klubu razstavljal Jože Svetina, Vlado Valenčak, Franc Babnik, Mišo Skornšek, Ana Ojsteršek, Oskar Sovincec, Liza Podpečan, Franc Boštjan, Jurij Sarlah, Vlado Parežnik, Ivan Večko-Matesdorfer, Niko Mlakar, Tone Herman, Stana Lušinc-Arsovska, Miloš Vastič, Joža Horvat-Jaki, Mario Vilhar, Jože Tisnikar in Anton Dolenc. V klubu so

bile tudi kolektivne razstave likovnih ustvarjalcev Saleške doline in RELIK iz Trbovelj. Nekatere razstave so bile skoraj v celoti razprodane (Fugger, Godec, Maleš). Rudnik lignita je pokazal velik smisel za pospeševanje likovne umetnosti s tem, da je razpisal natečaj za najboljša dela iz rudarskega življenja, katerega so se udeležili učenci osnovnih šol. Najboljša dela so tudi nagradili. Dela najmlajših so razstavili.

Delavski klub je sedaj to dejavnost opustil, vendar pa je njegovo dosedanje delo pionirsko.

Za nove razstave je dala na razpolago avlo občinska skupščina. Ta izredno primeren prostor je Velenčanom odkril dela mnogih umetnikov. Tu so razstavljal Lojze Zavolovšek, Jože Svetina, Vlado Valenčak, Aristid Zornik in drugi. Razstave v tem prostoru so bile le začasne rešitve za to vrsto delovanja v Velenju. Vzporedno z začasno rešitvijo razstav v skupščini, so začeli razstavljal tudi v velenjskem gradu. Romantična in zelo primerna okolica je sprejela pod svoje okrilje med prvimi našega kiparja Antona Hermana. Pred nedavnim je

bila tudi odprta razstava intarzij umetnika Petra Sole. Ta razstaveni prostor bo verjetno še dolgo živel, ker je najprimernejši za ekskluzivne in intimne manjše razstave.

Z novo knjižnico, ki bo imela v svojem sestavu tudi razstaveni prostor za likovne umetnike, pa se Velenju odpirajo nove perspektive. V tem razstavnem prostoru bo stalna galerija najprominentnejših slovenskih umetnikov od impresionistov do današnjih, ki so brez dvoma velika vaba za vse ljubitelje likovne umetnosti in obenem dobra šola za estetsko vzgojo. V knjižnici bo razstavljena tudi stalna zbirka afriške umetnosti, ki jo je občini poklonil pokojni češki profesor František Foit. Galerija v knjižnici bo dala široke možnosti in bo brez dvoma neprecenljive vrednosti za estetsko vzgojo prebivalstva in pri stalni borbi proti kiču, ki naj ne bi obremenjeval naše mlado mesto.

Vlado Valenčak

HUDO JE REČI "NIMAMO"

O dokaj skromnem stanju velenjske knjižnice je že bilo precej napisanega. Nekateri so po hudih kritikah začeli zagotavljati, da bomo na področju kulture napredovali, da bomo odslej več vlagali v kulturni standard in da se mora nivo kulture dvigati z rastjo mladega mesta. Drugi so zmogli le kritizirati. Precej pa je bilo takih, ki jim je bilo vseeno, kakor da ne živijo v mestu mladih, kjer je okrog 30 odstotkov prebivalstva šolarjev.

Iz sredstev samoprispevka in združenih sredstev delovnih organizacij bo letos zgrajena nova knjižnica. Sedaj nas je strah, ker imamo tako skromno zalogo knjig. Po izločitvi dotrajanih in neprimernih knjig, smo imeli letos spomladi le okrog 7.000 zvezkov. Leta 1969 je bilo kupljenih 394

knjig, lani okrog 800. Letos pa smo jih že kupili 1.600. Največje pomanjkanje je bilo pri mladinski literaturi. Včasih se nam je zgodilo, da smo je lahko izposojali le toliko, kolikor je bilo na dan vrnjene. Zaradi tega smo morali kupovati le mladinske knjige in dosegli, da jih je sedaj vedno nekaj

na zalogi. Pred nekaj meseci so nekateri dobri in vztrajni bralci po trikrat ali štirikrat prišli po isto knjigo. Tudi sedaj se podobno dogaja s srednješolsko mladino, ker je knjižna zaloga preskromna. Nekatere knjige so že dotrajane, marsikaj pa se ne da več kupiti, ker so knjigotrne zaloge pošle, novih ponatisov pa ni.

Zaloga knjig močno vpliva na obisk knjižnice in na število izposojevalcev. V prvih sedmih mesecih letos je bilo izposojenih 13.809 knjig; obiskovalcev je bilo 7.747, od tega 5.886 mladih. V sedmih mesecih je dosegel obisk in izposojanje isti nivo, kot je bil v celem letu 1969.

Cetudi je knjižnica preurejena za prosti pristop in samoisbiro, obiskuje knjižnico precej bralcev, ki želi dobiti le določeno knjigo. In ker marsičesa nimamo, je pogosto potrebno sramežljivo in prizadeto reči: nimamo! Vse to je seveda toliko težje, če se ponavlja za več knjig. Morebiti bi tu veljalo majhno opravičilo, da je do posameznih knjig danes težko priti, ker so zaloge pošle, ponatisov pa ni. Storit bi morali vse, da se nam v naslednjih letih ne bi podobno dogajalo. S skupnim prizadevanjem in s pomočjo vseh — tudi delovnih organizacij — bi morali zbrati potrebna sredstva za nakup knjig, ki so na zalogah in ki sedaj izhajajo.

Da smo bili sposobni letos nakupiti več knjig, sta pomagali tovarna gospodinske opreme »Gorenje« in kulturna skupnost SR Slovenije. Pri obeh smo dobili po 20.000 dinarjev, za kar se kolektiv knjižnice v imenu vseh bralcev lepo zahvaljuje. Pomoč je obljubila tudi občinska skupščina. Vabimo še druge organizacije, da bi sledile tem lepim zgledom!

S. Z.

Hudič na jezikih

V Soštanju je šlo od ust do ušes...

Bilo je nekega večera, ko je k Micki Vrhovnik iz Topolšice prišel hudič. Zahteval je denar, kar tri stare milijone. Če ne bi dobil denarja čez nekaj dni, se bo morala ženica za svoje grehe na onem svetu cvreti v peklu. Tako je zahteval hudič in nič drugače.

Bojda je Vrhovnikova dobro založena z denarjem in kaj bi hotela drugega, kot poslušati hudiča. Odsšla je v banko,

kjer ima naložen denar — tu pa tudi pred hudičem ni varen — in je za hudiča dvignila tri stare milijončke.

Kaj hujšega! Hudič, ki je čez nekaj dni prišel po denar, ni bil tisti pravi hudič iz pekla, pač pa človek našemljen v hudiča. In stvar je prišla na dan. Miličniki so hudiča prijeli, denar pa je moral vrniti, ker si ga je neupravičeno prilastil.

To, kar smo zgoraj napisali, je pravzaprav

zgodbica, ki so si jo ljudje pripovedovali. Komandir oddelka milice v Soštanju nam je pojasnil, da so govorice neresnične in naj ljudje enkrat že nehajo klepetavo razpravljati. Noben hudič, ne v zemeljski ali bajeslovni podobi, se ni pojavil v Topolšici in od Micke Vrhovnik zahteval denar. Pa še eno opozorilo! Vsako razširjanje neresničnih zgodbic je kaznivo.

Cesa vsega si ljudje ne izmislimo...

Naši alpinisti o sebi

PISE
DUSAN
KUKOVEC

Vedel sem namreč, da je meja med tragiko in uspehom v Eigerjevi steni izredno tesna. Tako so nastopili trenutki, ko sem razmišljal o problemu sokrivde, če se ponesreči eden mojih tovarišev, sam pa bi ostal živ, to je bila v meni najmočnejša zavora, da bi se sploh podal v Eiger.

Nastopili so trenutki, ko mi je bilo žal, da sem sploh organiziral vzpon na Eiger. Toda v nas alpinistih je bilo hotenje — prekrita si-

dal tovarišem, da jih spremljam v steno. Te nisem hotel prelomiti.

Katera sila je vlekla moje tovariše v steno, ne vem! Vem le, da so si želeli v Eiger! Zato smo šli!

Dne 19. 9. 1969 nas je vlak v zgodnji jutranji uri popeljal iz domovine. Prvi problem je bil za nami — psihološki pritisk, ki smo mu bili podvrženi še posebno nekaj dni pred samim odhodom, je s tem popolnoma odpadel, vse naše misli so se sedaj lahko prvič po dolgem času osredotočile na steno.

Največ smo razmišljali o vremenu. Močno smo si želeli lepega, saj smo dobro vedeli, da je za nas to sedaj eden glavnih pogojev za uspešen vzpon.

Še istega dne zvečer smo prispeli v zeleno dolino (Grindewald), nad katero se je dvigovala mogočna stena naših sanj. Že na sami končni postaji nas je postajno osebje opazovalo z vprašujočimi pogledi.

Eiger nord Wand — so nas spreževali, ko so si sledovali kup naše opreme. Hitro je stekel pogovor o trenutnih razmerah v steni.

(Dalje prihodnjic)

PISE
FRANC
VERKO

asi ali lopate». Zelo smo se norčevali iz teh lopat. Mi-dva sva jih vzela s seboj le za šalo. Toda kmalu sva ugotovila, da so nama nujno potrebni. Naslednji raztežaj sem plezal naprej. Težave so se začele stopnjevat. Gladka in previsna skala mi je takoj zbila vse pretirano podcenjevanje iz glave. Tudi meni so postali »pik asi« glavno orožje. Ugotovil sem, da imajo tri prednosti. Prva je bila ta, da sem kar v steni poljub-

visoka, okoli 1500 metrov, vendar je tako privlačna, da bi jo marsikdo, ki ljubi gorovje, imenoval za »mis planin«. O osvajanju stene in o prvih vzponih sva z Ivekom vedela zelo malo. Sonce ni moglo prodreti skozi oblake in vrhovi so bili zaviti v meglo, ko sem se ustavil na stojišču. Prijatelj tu raztežaj kljub nahrbtniku z žemarji ni delal težav. Kmalu sva stala skupaj na stojišču. V roki sva imela skico smeri, pa se zavraga nisva znašla. Gledala sva navpično, rahlo previsno steno. Dve paralelni razpoki sta nad nama. Na stojišču zabijsva zaradi varnosti še dva drobna klina in Ivek poskusi po desni strani, ki je videti krajša. Nekaj časa mu lepo napreduje, vendar razpoka postaja ožja, po njegovem dihanju ugotavljam, da mora biti ta poševna telovadba zelo težka. V stremenih si je malo odpočil, ogrel prste, nato pa nadaljeval s poveljem: »Potegni belo, spusti rdečo vrv, itd.« Iz razpoke ven ni mogel, ker je bilo vse gladko. Užitek ga je bilo videti, ko se je s težavo prebijal.

(DALJE PRIHODNJIC)

V EIGER NIKOLI VEČ

Se ob slovesu je vzkljnila Danijeva žena: »Dušan pripelji mi Danija nazaj, živega in zdravega!«

Vlak je potegnil in me rešil mučne garancije za mojega tovariša. Ni mi bilo potrebno lagati, kajti Eiger ni doslej še nikogar pooblastil za garancijo. To je bilo dejstvo! Dejstvo, o katerem sem mnogo razmišljal. In če tudi ne bi hotel, sem moral razmišljati.

la, ki nas je vlekla v steno kljub temu, da smo vedeli za nevarnosti, ki so prisotne pri vsakem plezanju.

Ali je to hotenje pogojevala želja za odkrivanjem, premagovanjem, odkrivanjem samega sebe, svojih tovarišev, ali zadana obljuba samemu sebi ali tovarišem, ki so me spremljali. Tega sam nisem vedel. V meni se je to hotenje izražalo v »besedi«, ki sem jo

V SEVERNI STENI GORE STRAHOV

Ivek si je razporedil kline različnih dimenzij, si nadel na glavo stremena (lojtrce) in tako ves navešen pričel z delom. Hitro je napredoval. Le zagod mu je zmanjkalo. Imel je samo dve. Nekaj časa jih je zabijal za sabo. Ko pa je stena postala zahtevnejša, je to delo bilo prenaporno in zamudno. Znašel se je. Poskusil je uporabljati Dušanov patent, za katerega smo pravili »pik

no skoval od dva do sedem cm širine, druga pa ta, ko sem ga zabil, je z lahkoto držal mojih 85 kg, izbiti pa ga je bilo zelo lahko. Imel sem občutek, da bodo ti klini največ pomagali k hitremu plezanju. Med to ugotovitvijo sva se precej spoznala s skalno in steno.

Ker je angleška smer šele štirikrat ponovljena, sva ji s prijateljem sklenila posvetiti vse najine sposobnosti. Stena je sicer zelo

ŠPORT ŠPORT

Skromen začetek

Ponovni nastop Velenjčanov v SNL je pritegnil na stadion precej več gledalcev kot v prejšnjem prvenstvu.

Nogomet

V prvih dveh kolic so nogometaši Rudarja zabeležili dva neodločna rezultata — proti Nafti iz Lendave 1:1 (0:0) in proti Izoli 2:2 (0:0). Težko preizkušnjo so Velenjčani doživeli v Ljubljani, ko so se v tretjem kolu srečali z moštvom Ilirije. Po enakovredni igri v prvem polčasu, so po odmoru Ljubljaničani v petih minutah dosegli tri gole.

Velenjčani so nastopili v postavi Devič, Papež, Sitar, Softič, Kornik, Hanžekovič, Bizjak, Topič, Vizovšek, Pašič, Perger (Zolger).

LESTVICA

Ilirija	3	2	1	0	6:1	5
Aluminij	3	2	0	1	10:4	4
Koper	3	2	0	1	6:1	4
Izola	3	1	2	0	7:3	4
Rudar (T)	3	2	0	1	7:5	4
Drava	3	1	2	0	1:0	4
Nafta	3	1	1	1	5:3	3
Kladivar-Celje	3	1	0	2	7:7	2
Slavija	3	1	0	2	5:6	2
Rudar (V)	3	0	2	1	3:6	2
Branik	3	1	0	2	5:9	2
Slivnica	3	0	0	3	4:16	0

Soštanjčani so v treh kolic tekmovali v VCNL dosegli le eno točko. V prvem srečanju so igrali neodločeno 1:1 proti Akumulatorju iz Mežice. V Beltincih so izgubili z rezultatom 2:1. V tretjem kolu pa so jih na domačem igrišču prema-

Prvi nastopi so pokazali, da je enajsterica Rudarja v prvem polčasu enakovredna nasprotnikom. Potem pa se pokažejo slabotni. Obramba vse preveč »mešetari« z žogo pred svojimi vrati, namesto da bi žogo čimprej pošiljali napadalcem. Napadi so preveč individualni, kar nasprotnikom ni težko preprečiti. Zadetek naj bo rezultat akcije celotnega moštva, ne pa slučajno uspešne akcije posameznika.

Rezultati 3. kola:

Izola : Nafta 5 : 1 (2 : 1)
Slavija : Drava 0 : 1 (0 : 1)
Rudar (T) : Branik 4 : 0 (2 : 0)
Aluminij : Kladivar-Celje 2 : 1 (1 : 0)
Slivnica : Koper 0 : 5

gali nogometaši iz Rakičana.

Za moštvo Soštanjja nastopajo — Podpečan, Kostajnshek I. Stevančević, Pavšek, Novak, Stefanovič, Zmazek, Tajnik, Pust, Plešnik, Kostajnshek II.

Soštanjčani četrti

Letošnji nastop Partizana Soštanj v slovenski rokometni ligi je po začetnih kolic obefajoč.

Rokomet

Po četrtem kolu so Soštanjčani četrti na lestvici s tremi zmagami in enim porazom. Najprej so na svojem igrišču premagali novince v ligi Sevnico z rezultatom 20:18 (8:8). V Ribnici so izgubili proti domačinom s tesnim rezulta-

LESTVICA PO 4. KOLU

Piran	4	4	0	0	66:46	8
Brežice	4	3	1	0	68:52	7
Izola	4	3	0	1	51:41	6
Soštanj	4	3	0	1	77:72	6
Radgona	4	2	1	1	72:69	5
Ribnica	4	2	0	2	77:80	4
Sevnica	4	1	1	2	56:58	3
Branik	4	1	1	2	53:59	3
Radeče	4	0	2	2	57:62	2
Rudar	4	1	0	3	49:56	2
Kranj	4	1	0	3	60:69	2
Jadran	4	0	0	4	58:74	0

tom 24:23 (13:12). Z golom razlike so potem doma premagali moštvo iz Radeč 17:16 (9:8).

V četrtem kolu so gostovali v Kranju. Po enakovrednem prvem polčasu so v nadaljevanju Soštanjčani zaigrali bolje in zaslužno zmagali z rezultatom 17:14 (8:8). Gole so dosegli Kac in Bublik 4, Hajsek 5, Požun 2, Javornik in Vačovnik 1.

Manjka izkušeni

Prvi nastopi v konkurenici slovenske ženske rokometne lige rokometnicam Gorenja niso prinesli točk. Z igro proti ljubljanski Olimpiji (12:14, 5:8) pa so dokazale, da znajo igrati,

vendar imajo še premalo izkušenj za tako zahtevno prvenstvo. V drugem kolu so gostovale v Hrastniku, kjer so zmagale domačinke z rezultatom 12:7 (6:5).

MALEGLASI

PREKLICI

• Opravičujeva se tovarišici Minki Marolt iz Plešivca 55 zaradi neresničnih klevet, ki sva jih govorile o njej in se zahvaljujeva, da je odstopila od kazenskega pregona. Mladolietni E. Z. iz Plešivca 34 in A. P. iz Plešivca 12.
• Veljavnost plačilnih kartončkov RLV preklicujejo: Franc Podgoršek, Podkraj 19, Velenje, številko 974; Jože Drev, Zg. Ponikva 11, številko 292 in Janez Kovačec, Družmirje 16, številko 38.

STANOVANJA

• 20-letni tehnik z odslužnim vojaškim rokom, zaposlen v Gorenju, išče sobo v Velenju. Ponudbe pošljite v uredništvo.

PRODAM

• Prodajam dobro ohranjeno posamezno komado pohistva. Informacije v recepciji hotela »Paka«.
• Prodajam nedograjeno visokopritlično stanovanjsko hišo, s ca. 900 m² zemljišča (vrt) ob glavni cesti Velenje—Paka pri Velenju. Ogled vsak dan od 7. do 12. ure. Vprašajte v samopostrežni trgovini Selo.

ŠPORT TO NEDELJO

• Nogomet

SNL Rudar (V) : Slavija, na stadionu ob jezeru ob 15.30.

• Rokomet

SRL v soboto
Soštanj : Piran, igrišče Partizana, ob 18. uri
v nedeljo
Gorenje : Piran, igrišče v športnem parku, ob 10. uri.

»SLAVONIJA« industrija modne konfekcije
Osijek, Vinkovška cesta 68

razglaš

naslednji prosti delovni mesti
1. poslovodja prodajalne v Velenju
2. pomočnik v prodajalni v Velenju
Pogoji:

Pod 1. VKV trgovski delavec konfekcijske smeri z najmanj 4-letnim delovnim stažem, da ni kaznovan, poznati pa mora materialno poslovanje.

Za to delovno mesto je obvezno poizkusno delo treh mesecev.

Pod 2. KV trgovski delavec z 2-letno delovno dobo.

Za to delovno mesto je obvezno poizkusno delo enega meseca.

Prošnje z opisom dosedanjih del in zaposlitev ter z dokazili o usposobljenosti oddajte osebno poslovodji prodajalne v Velenju, Saleška cesta 18.

Kandidati za delovno mesto pod 1. morajo priložiti tudi potrdilo o nekaznovanju.

Razglas je odprt do 5. oktobra 1971.

Osebnih dohodkov po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov in po ustvarjenem prometu.

ZAHVALA

Ob tragični smrti in nenadomestljivi izgubi naše ljube hčerke

LILJANE KRUŠIČ

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v najtežjih trenutkih stali ob strani, darovali vence in cvetje, izrekli sožalje ter jo spremili na zadnji poti v prerani grob.

Posebna zahvala velja Teranovim za vsestransko pomoč, nadalje Zaljuberškovim in Stoparjevim ter Tinki za ganljive poslovilne besede.

Prisrčna hvala zdravnikom dr. Zupanču in dr. Lipovšku za nesebično pomoč ter vsem, ki so se kakorkoli spomnili naše ljube Liljance.

Neutolažljivi: mamica, atek, brat ter drugo sorodstvo

Skozi ruševine v stanovanje

V Soštanju so končno le začeli graditi dolgo napovedano Merxovo trgovino. Pravi zaprav je še niso začeli, ker zaenkrat rušijo stare objekte, ki se morajo umakniti novi stavbi.

Hiša v kateri je bila prodajalna kruha, je že skoraj porušena. Nad ruševinami, v prizidanem nadstropju, pa še vedno prebiva Elica Blaznik. Zvedeli smo, da ji investitor še ni preskrbel ustreznega stanovanja in so začeli rušiti, ne da bi stanovalko izselili. Če hoče priti v stanovanje, se mora povzpeti po stopnicah skozi ruševine. Zaradi rušenja pa v stanovanju tudi ni več vode.

Naj omenimo, da je bila Blaznikova do nedavnega več let zaposlena pri Merxu, torej pri podjetju, ki bi ji moralo priskrbeti varnejše stanovanje kot je sedanje, ki lebdi nad ruševinami.

Tudi v tem skrajno nečloveškem ravnanju moramo pripomniti, da se žal znova pojavljajo enake stvari. Človek, kateremu v naši družbi namenimo nešteto besedi, je še vedno v ozadju.

ZA SPOMENIK NOB SO PRISPEVALI

Iz občinskega odbora ZBZB NOV so nas obvestili, da so za spomenik NOB v Velenju zbrali znova 68.771 dinarjev.

Tokrat so prispevali člani kolektivov sanatorija Ravne 210, »Merx« pekarna 550, stanovanjskega podjetja Velenje 250, izdelovalnice gumiranega papirja 200, čevljarstva Velenje 50, rudarskega šolskega centra 6.490, gostinskega podjetja Paka 700, gostinskega podjetja Kajuhov dom Soštanj 450, rudnika lignita Velenje 33.020, občinskega sodišča Soštanj 400, delavska univerza Velenje 5.000, Lesna Soštanj 5.000, dom kulture Velenje 500, knjižnica Velenje 200, gimnazija Velenje 500, čevljarstvo Velenje 400, učenci osnovnih šol Topolšica 200, Biba Röck Soštanj 801, Ravne 200,

Tomo Peršič, kosovno pasarstvo 1.500, Alojz Polanc, avtoprevoznik 50, Anton Jug, čevljar 100, Angela Remše, gostilničarka 300, Ivan Rogelšek, mizar 150, Anica Britovšek, šivilja 50, Jožica Vovk, šivilja 50, Marija Mazej, gostilničarka 200, Edi Cehner, tapetnik 200, Franc Vovšek, Alojzija, krojaštvo 300, Marija Koper, gostilničarka 100, Pavla Sagmeister, plastičarka 250, Marija Blaj, plastičarka 250, Marica Melanšek, gostilničarka 400, Marta Lah, plastičarka 100, Volbenk Pajk, fotograf 400, Slavko Doblšek, frizer 200, David Žiberovič, slaščičar 500, Karl Avberšek, kovinostругar 300, Stanislava Lipnik, frizerka 100, Vili Bundlerla, mizar 300, Rudolf Mešič, žagar 400, Rudi Potočnik, žagar 300,

Franc Slokan, mizar 100, Marija Steblovnik, gostilničarka 100, Milica Kolenc, šivilja 100, Hilda Matko, frizerka 50, Mihelina Krevselj, turistični spominki 150, Adal Amit, slaščičarna 50, Jože Nunčič, kolar-sodar 300, Majda Kovačec, gostilničarka 400, Franc Goričar, krojač 50, Ivan Kočnik, gostilničar 250, Jože Polovšak, sodar 50, Mirko Modrijan, kovinostругar 200, Peter Ježovnik, avtoprevoznik 500, Danilo Pocaž, kovinarstvo 2.000, Alojz Košan, soboslikar 500, Karl Canč, avtoprevoznik 200, Marjan Sever, kamnosek 500, Dana Berbeti, šivilja 150, Ivan Polovšak, mizar 200, Ivan Stropnik, slikopleskar 200, Ladislav Sešelj, avtoprevoznik 1.000 in Anton Petkovnik, krojač 100.

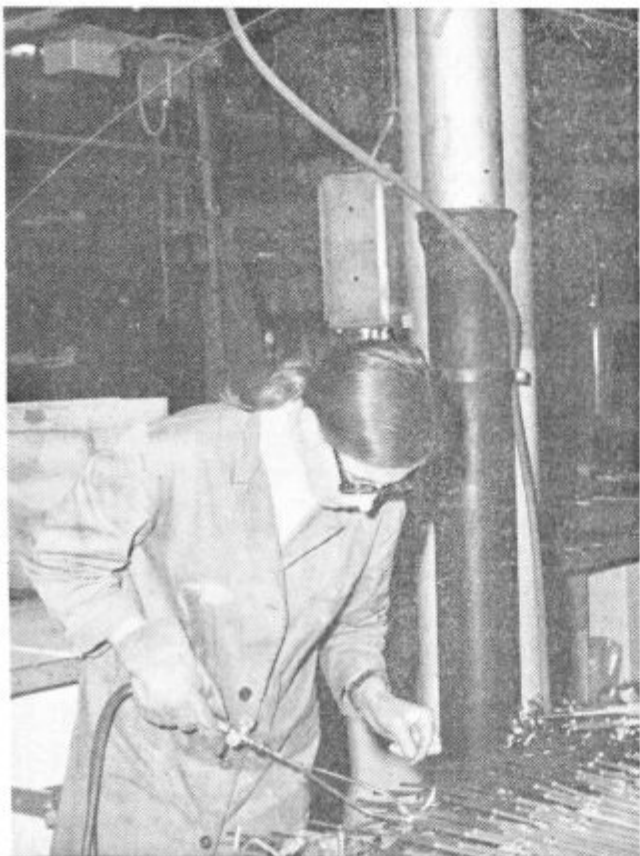
Nadaljevanje s 1. strani

PREUDARNO O SAMOUPRAVNEM SPORAZUMU

Na sestanku so člani družbenopolitičnih organizacij razpravljali o osnutku samoupravnega sporazuma o osnovah in merilih za delitev dohodka in osebnih dohodkov. Sporazum bo podpisalo kar 150 podjetij kovinske in elektro industrije, ki skupaj zaposlujejo blizu 100.000 ljudi. V Gorenju se močno zavzemajo, da bi bila v sporazumu takšna določila, ki bodo vzpodbujala k večjemu delu in boljšemu gospodarjenju. Zadelj tega je osrednji delavski svet kar dvakrat razpravljal o prejšnjih osnutkih in pripombe poslal ustrezni komisiji, ki sestavlja samoupravni sporazum. V zdajšnjem osnutku še vedno vidijo določene pomanjkljivosti in so na sestanku opozorili nanje. Ne strinjajo se, da bi bil faktor stimulacije omejen na 25 odstotkih, ker bi bili zaradi tega zaslužki v Gorenju pre nizki z ozirom na dobre poslovne dosežke. Slišali smo, da storilnost in ekonomičnost s sedanji določili v osnutku sporazuma nista dovolj stimulirana. Še vedno bi morali upoštevati osnovno načelo nagrajevanja po delu, kar pa, kot so povedali na sestanku v Gorenju, sporazum ne zagotavlja povsem. Domenili

so se, da bodo z njihovimi pripombami seznanili višja sindikalna vodstva, ki jih naj obravnavajo, da bodo lahko do roka — mimogrede

povedano je ta kratek — podpisali samoupravni sporazum o osnovah in merilih za delitev dohodka in osebnih dohodkov.

V Gorenju se vsakdo prizadevno loteva svojih delovnih nalog. Zato tudi nenehno povečujejo delovno storilnost

NESREČE

PADEL Z NADSTROPJA

17. septembra je medtem, ko je mati odšla v trgovino in ga zaklenila v stanovanje, 5-letni Mahmed Sedinić splezal na okno v 4. nadstropju. Tu se je igral. Mimoidoč ljudje so hoteli preprečiti njegovo nevarno igranje, vendar je deček že padel z okna in se smrtno ponesrečil.

VLAK GA JE POVOZIL

Na železniški postaji v Celju je 17. septembra ob 22.30 tovrni vlak povozil Mladena Va-

siljevića iz Velenja. Ponesrečenčevu življenje je zaradi hudih poškodb v nevarnosti.

UMRL MED PREVOZOM

V križišču Saleške in Celjske ceste se je v soboto, 18. septembra ob 19.30 zgodila huda prometna nesreča. Voznik osebnega avtomobila IVAN ŽARN iz Trbovelj je pripeljal po neprednostni cesti in zapri pot mopedistu MARKU VERDELJU iz Lokovine pri Dobrni. Trčenje je bilo tako hudo, da je Verdelj umrl že med prevozom v zdravstveni dom.

POROKE

- Franc MULEJ, roj. 1949, delavec iz Slatine št. 4 in Neža SUSTER, roj. 1953, delavka iz Slatine št. 41.
- Ivan KATIČ, roj. 1944, oddelkovodja iz Soštanja, Partizanska 1 in Nada FLORJAN, roj. 1948, knjigovodja iz Velenja, Stanetova c. 36.
- Branko BRISNIK, roj. 1950, delavec iz Soštanja, Koroška c. št. 4 in Martina DVORŠEK, roj. 1950, kuharica iz Soštanja, Koroška c. št. 4.
- Janez SKAZA, roj. 1913, kmetovalec iz Andraža nad Polzele št. 50 in Ivanka PLESNIK, roj. 1937, gospodinja iz Topolšice št. 23.
- Jožef GORSEK, roj. 1941, kmetovalec iz Raven št. 112 in Zofka SUSEC, roj. 1949, delavka iz Raven št. 48.
- Vincenc URBANC, roj. 1946, avtomehaničar iz Lepe njive št. 61 in Frančiška BOŽIČ, roj. 1953, delavka iz Lokovice št. 122.
- Milan FERENC, roj. 1950, električar iz Velenja, Keršnikova c. št. 3 in Jožica VERDNIK, roj. 1953, delavka iz Soštanja, Askerčeva c. št. 24.
- Miloje ALEKSIC, roj. 1949, železokrivc iz Celja, Ljubljanska 24 in Marica FRI-

SKOVEC, delavka iz Topolšice št. 144.

- Jože ABINA, roj. 1949, rudar iz Velenja, Bračičeva c. št. 4 in Frančiška SPEGELJ, roj. 1950, delavka iz Soštanja, Glavni trg št. 5.
- Franc DRUKS, roj. 1950, ključavničar iz Velenja, Koroška 53 in Rozalija SLEMENSEK, roj. 1945, kuharica iz Velenja, Koroška c. št. 33.
- Alojz LANDEKAR, roj. 1948, nju št. 5a in Ida JAKOP, roj. 1950, delavka iz Velenja, Slandrova c. št. 33.
- Karel KOLAR, roj. 1945, sprevodnik iz Velenja, Zidanškova c. št. 9 in Jožica GORIČNIK, roj. 1950, delavka iz Velenja, Koroška c. št. 43.
- Martin REBERNIK, roj. 1945, rudar iz Velenja, Slandrova c. št. 8 in Marija GORENAK, roj. 1949, delavka iz Velenja, Tomšičeva c. št. 32.
- Konrad BLASS, roj. 1942 iz Flensburga, električar in Romana NOVAK, roj. 1952, natakarica iz Velenja, Ljubljanska c. št. 11.
- Ivan KAMENICKI, roj. 1945, strojnik iz Velenja, Celjska c. št. 81 in Milla MATANOVIC, roj. 1946, gospodinja iz Velenja, Celjska c. št. 81.

VESELJE NA PUNGARTU

Avto moto društva iz Dravograda, Raven na Koroškem, Radelj ob Dravi, Slovenj Gradca, Smartnega ob Paki, Velenja in Vuzenice so na začetku septembra privedila na Pungartu člansko srečanje, ki je bilo v počastitev 25. obletnice ustanovitve AMZ Jugoslavije.

Vreme je bilo prirediteljem izredno naklonjeno. Že v zgodnjih dopoldanskih urah so se na prvi kontroli javili najbolj nečakani udeleženci srečanja. Pričelo se je zabavno tekmovanje, ki je trajalo vse dopoldne.

Prireditelji so okrasili prostor na Pungartu. Na vidnem dvignjenem mestu so poleg velikega emblema AMS Jugoslavije in parole, stali društveni šolski avtomobili. Pozabili tudi niso na vozilo SPI zavoljo reklame in tudi v primeru kake okvare bi ga lahko koristno uporabili. Ze takoj ob prihodu na velik prostor so se oči vsakega udeleženca presenečeno ozirale, saj prav gotovo niso pričakovali takšnega prijetnega okolja. Še posebno zadovoljni so bili tisti, ki so bili prvi na tem planinskem vrhu.

Po končanem zabavnem tekmovanju, ki se je zaključilo za vsakega udeleženca srečanja v sedmih preizkušnjah, so člani in povabljeni pogostili z okusnim golažem in pivom. V redkejšem zraku, na višini 1377 m, je jed tekmovalcem še posebno teknila. Ko je bilo zaključeno tekmovanje, je udeleženec meddruštvenega srečanja pozdravil v imenu zveze predsednik prireditvenega odbora Ivan Fec. Opisal je razvoj AMZ v Jugoslaviji in Sloveniji ter spregovoril tudi o de-

javnostih društev. V imenu občine Slovenj Gradec je zbranim spregovoril Ivo Čerče in poudaril, da je takšen zbor članov AMD posebno doživetje in veliko slavlje za njihovo občino. Predsednik prireditvenega odbora je zatem povabil prisotne na popoldansko zabavo. Tu so igrali Štirje kovači.

Tekmovalci so morali opraviti sedem preizkušenj. Seveda je vsak udeleženec sam odločil ali bo tekmoval ali pa se bo priključil gledalcem. Preizkušnje so bile takšne, da so na tekmovalce vplivale tudi vzgojno. Tako je prireditelj nemalokateremu tekmovalcu budil spomin na nekatere najvažnejše in potrebne predmete in opremo, ki jih mora imeti s seboj vsak voznik. Tekmovalci pa so preizkusili tudi znanje iz prometnih predpisov. Druge preizkušnje so bile spretnostne in so zajemale vožnjo čez pregibno desko z zavazanimi očmi in vzratno ustavljanje pred oviro. Tekmovalci so se preizkusili še v metanju pušice iz vozečega avtomobila in v streljanju z zračno puško. Zbir vseh kazenskih točk po sedmih preizkušnjah je pokazal, da so bili najboljši tekmovalci iz AMD Radlje ob Dravi, ki so zasedli vsa tri najboljša mesta med posamezniki in prejeli prehodni ekipni pokal. Naj-

boljša udeleženka tekmovanja je bila Zvonka Peršič iz AMD Smartno ob Paki. Takšni so rezultati tekmovanja — 1. Ivan Vajs (Radlje), 2. Franc Bobovnik (Radlje), 3. Ivan Ravnjak (Radlje), 4. Franc Haranja (Ravne), 5. Rudi Hramec (Smartno), 6. Franc Kolenc (Smartno), 7. Anton Tkave (Velenje), 8. Franc Krevh (Velenje), 9. Ivan Ambrož (Radlje), 10. Franc Bart (Dravograd). Med ženskami je bila 1. Zvonka Peršič (Smartno), 2. Marija Gerhold (Ravne) in 3. Danica Razgoršek (Dravograd). Ekipno je zasedla prvo mesto skupina AMD Radlje, 2. Smartno, 3. Ravne, 4. Velenje, 5. Dravograd, 6. Slovenj Gradec in 7. Vuzenica.

Popoldanski zabavni program je bil zelo zanimiv. Tekmovanje v vlečenju vrvi. Najmočnejše tekmovalce je imelo AMD Velenje, ki so v finalu premagali ekipo iz Smartnega ob Paki.

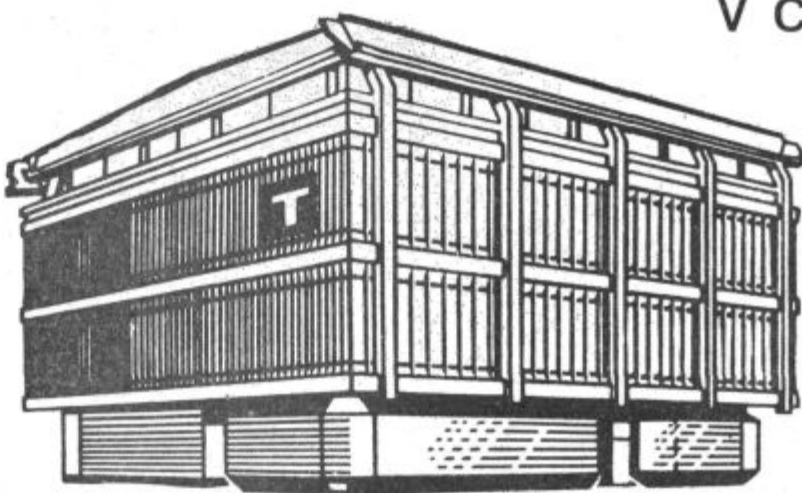
Sekretar AMD Velenje Rudi Lesjak

SMRTI

- Anton HREPEVNIK, upokojenec iz Vel. Rodne št. 4, star 61 let
- Frančiška MRAZ, soc. podpiranka iz Brodnice št. 6, stara 82 let
- Marija PIDER, gospodinja iz Crnega vrha št. 39, stara 79 let
- Janez MEH, upokojenec iz Pesja št. 139, star 75 let
- Marija STROPNIK, trgovska pomočnica iz Kavč št. 42a, stara 25 let
- Anton AVBERSEK, rud. upokojenec iz Ločnice št. 7, star 74 let
- Viktor KRAJNC, upokojenec iz Družmirja št. 82, star 66 let
- Vincenc KORADEJ, upokojenec iz Raven št. 10, star 56 let

VELEBLAGOVNICA

V CELJU VAS VABI

Bogata izbira naj sodobnejših modelov za poletje in kopalno sezono

TEHNO MERCATOR CELJE

BOGATO IN VSAK ČAS SKRBI ZA VAS

20 moderno opremljenih oddelkov
Zanimivost: darilni boni
Dostava na dom
Pri nakupu za devize dobite 10 % več

VELEBLAGOVNICA